

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego W. L.

reprezentowanego przez matkę B. L.

przeciwko J. L. o podwyższenie alimentów

1. z dniem 1 września 2015 roku podwyższa alimenty od pozwanego J. L. na rzecz jego małoletniego syna W. L. urodzonego (...) z kwoty 1000 złotych miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 2014 roku w sprawie o rozwód sygnatura akt VII C 889/14 do kwoty po 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych miesięcznie płatne do rąk matki małoletniego B. L. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego J. L. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. zasądza od pozwanego J. L. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda B. L. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
5. wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 31 lipca 2015 r. działający przez przedstawicielkę ustawową B. L. małoletni W. L. wniósł pozew przeciwko ojcu J. L. o podwyższenie alimentów z kwoty po 1000 zł miesięcznie do kwoty po 2500 zł miesięcznie począwszy od dnia wytoczenia powództwa, płatne do rąk matki z góry do dnia 10- go każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat wraz z wnioskiem o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego na czas trwania procesu dołożenia na rzecz małoletniego tytułem alimentów kwoty po 2000 zł miesięcznie płatnych do rąk matki z góry do dnia 10- go każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie kosztów według norm przepisanych. W uzasadnieniu przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda wskazała, że od czasu wydania wyroku w sprawie o rozwód i zasądzenie alimentów na rzecz syna pozwanego doszło do istotnej zmiany okoliczności i wzrostu kosztów utrzymania małoletniego W., albowiem w dacie wydania wyroku ojciec W. L. sprawował często osobistą opiekę nad synem, odwiedzał go regularnie i partycypował w większych wydatkach takich jak np. kurs pływania, zaś obecnie zrezygnował w zasadzie ze spotkań z synem i widuje go jedynie w 1 weekend w miesiącu i kilka dni roboczych. Ponadto dotychczas sprawująca opiekę nad małoletnim babcia ojczysta nie może dalej sprawować opieki nad wnukiem, w związku z tym od 17 sierpnia 2015 r. małoletni uczęszcza do przedszkola, gdyż nie dostał się do żłobka publicznego, co generuje dodatkowe koszty takie jak czesne, wyprawka, odzież, obuwie oraz dodatkowy koszt w postaci opiekunki z uwagi na niesprawowanie opieki przez ojca. Zmianie uległ sposób żywienia dziecka, gdyż obecnie małoletni nie jest już karmiony piersią, zatem pojawiły

się dodatkowe wydatki związane z żywieniem dziecka. B. L.wskazała, że jest zatrudniona w (...)Bank (...)i osiąga wynagrodzenie w kwocie 3400 zł netto, zaś dochody pozwanego określiła na kwotę 6500 zł.

Przedstawicielka ustawowa małoletniego dołączyła do pozwu zestawienie wydatków z którego wynika, że łącznie wydatki na utrzymanie małoletniego powoda W. L. wynoszą 3635 zł i na tę kwotę składają się m.in. wydatki na żywienie-600 zł, opłaty mieszkaniowe- 290 zł, opieka medyczna- 95 zł, odzież, obuwie- 275 zł, koszty opiekuńcze- 400 zł.

Pismem z dnia 19 października 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów według nom przepisanych. Swoje stanowisko uzasadnił brakiem znaczących zmian uzasadniających ponowne orzekanie o obowiązku alimentacyjnym. Potwierdził rzadsze kontakty z synem jednak uzasadnił je obowiązkami zawodowymi związanymi z wykonywaniem pracy w Ł.. Jego zarobki nie zwiększyły się od czasu ostatniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym. Ponadto zakwestionował wysokość wydatków na małoletniego wskazując, że są one zawyżone jak np. koszty odzieży i obuwia czy żywienia. Jednocześnie wskazał wysokość swoich miesięcznych wydatków, których łączna kwota stanowi 5624,86 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

B.i J. L.w dniu (...)r. zawarli związek małżeński, z którego w dniu (...) urodził się małoletni W. L.. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 27 października 2014 r. w sprawie syg. akt VII C 889/14 orzeczono rozwód stron i zasądzono od ojca J. L.tytułem alimentów na rzecz syna W.kwotę po 1000 zł miesięcznie, ustalając jednocześnie kontakty ojca z synem w co drugi weekend miesiąca od piątku do niedzieli oraz w każdy poniedziałek i środę. Kwota 1000 zł tytułem alimentów została zasądzona z uwzględnieniem porozumienia zawartego między stronami, określającego udział ojca w kosztach utrzymania dziecka oraz jego kontakty z małoletnim W. L.(k. 12 akt VII C 889/14).

W dacie orzekania o rozwodzie wysokość wynagrodzenia J. L. z tytułu pracy świadczonej na rzecz Banku (...) w W. wynosiła ok. 6500 zł netto, zaś wysokość wynagrodzenia B. L. z tytułu zatrudnienia w (...) Bank (...) wynosiła 3322,14 zł netto miesięcznie.

Po powrocie matki powoda do pracy małoletnim zajmowała się matka pozwanego. Od września 2015 r. małoletni W. uczęszcza do prywatnego przedszkola (k.9), którego miesięczne koszty wynoszą 1000 zł, z uwagi na to, że nie dostał się do publicznej placówki.

B. L. ma 33 lata, rozwiedziona z pozwanym, posiada jedno dziecko- W. L.w wieku 2 lata i 10 miesięcy. Zatrudniona w (...)Bank (...)z wynagrodzeniem miesięcznym 3400 zł netto (k. 7). Zamieszkuje w mieszkaniu stanowiącym jej własność wraz z synem i partnerem. Ponadto posiada samochód i oszczędności w wysokości 4000 zł. Matka jako jedyna zapewnia opiekę małoletniemu, gdyż ojciec nie wykonuje zasądzonych wyrokiem rozwodowym kontaktów, opuszczając niemal wszystkie weekendy- w ubiegłym roku 17 weekendów na 26 ustalonych wyrokiem, w tygodniu również nie widuje się z synem. Przekazuje na małoletniego alimenty w wysokości zasądzonej wyrokiem jednak nie partycypuje w dodatkowych kosztach utrzymania małoletniego. Pomocy finansowej B. L.udziela matka, która uiszcza opłaty za przedszkole.

J. L. ma 34 lata, rozwiedziony, jedno dziecko- W. L.. Zatrudniony w Banku (...) w W. z wynagrodzeniem ok. 6500 zł netto. Zamieszkuje wraz z partnerką w 3- pokojowym mieszkaniu należącym do rodziców, którzy udostępnili mu lokal na zasadzie użyczenia pod warunkiem uiszczania kosztów związanych z czynszem i opłatami za media. Opłaty wraz z partnerką ponosi po połowie. Posiada samochód osobowy zakupiony na kredyt, do spłaty pozostało około 42 tysiące złotych, innego majątku nie posiada. Nie jest w stanie wykonywać kontaktów z synem ustalonych w wyroku rozwodowym z uwagi na obowiązki zawodowe, albowiem pracę przez większość tygodnia wykonuje na terenie Ł., co wiąże się z dojazdami, ponadto praca pozwanego ma charakter zadaniowy, często wykonuje ją w weekendy, popołudniami. Poza alimentami nie przekazuje żadnych dodatkowych środków finansowych matce małoletniego, przekazał jedynie odzież.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy zebrany w aktach sprawy oraz dowód z przesłuchania stron w trybie art. 299 i 304 Kodeksu postępowania cywilnego oraz akta Sądu Okręgowego w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy VII C 889/14.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie dziecka, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania dziecka (art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokajane, wyznacza treść art. 96 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie – odpowiednio do jego uzdolnień – do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), a także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego), dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zgodnie z utrwaloną w orzecznictwie zasadą, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Oznacza to, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami.

Sąd zweryfikował koszty utrzymania małoletniego W. L. określone przez przedstawicielkę ustawową na kwotę ponad 3600 zł, uznając te koszty za zawyżone, zaś usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego ocenił na kwotę 2500 zł miesięcznie, które to koszty uznał za wystarczające do zaspokojenia potrzeb dziecka. Sąd za zasadne uznał koszty związane z uczęszczaniem małoletniego do przedszkola w kwocie 1000 zł, koszty związane z zakupem odzieży i obuwia, pościeli, mebli- 300 zł, edukacja kulturalna, wypoczynek dziecka- 200 zł, koszty mieszkaniowe- 300 zł, wyżywienia- 500 zł, leków, opieki medycznej- 200 zł.

Zdaniem Sądu koszty utrzymania dziecka od daty zasądzenia alimentów niewątpliwie wzrosły z uwagi na uczęszczanie małoletniego do przedszkola. Sąd uznał, że wydatek ten istnieje od września 2015 r., w związku z czym alimenty zostały podwyższone od 1 września 2015 r., albowiem zdaniem Sądu również ojciec, a nie jak to miało miejsce dotychczas jedynie matka, winien partycypować w dodatkowych kosztach związanych z edukacją małoletniego w przedszkolu. Pozwany miał świadomość wysokich kosztów uczęszczania dziecka do przedszkola i faktu, iż w dacie orzekania o wysokości zobowiązania alimentacyjnego koszty te nie istniały, jednak mimo to nie przekazywał żadnych dodatkowych środków finansowych matce małoletniego.

Sąd nie ma wątpliwości, że możliwości zarobkowe pozwanego i jego obecna sytuacja finansowa pozwala na uiszczanie alimentów na rzecz syna w orzeczonej wyrokiem wysokości, albowiem pozwany zarabia 6500 zł netto miesięcznie, zatem po przekazaniu alimentów na syna w wysokości 1500 zł na utrzymanie pozostanie mu 5000 zł, co zdaniem Sądu jest kwotą wystarczającą dla jednej osoby. Pozwany jest osobą młodą, wykształconą, zdrową, posiada poszukiwane na rynku pracy umiejętności, poza synem nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu, a zatem Sąd nie znalazł powodów, dla których J. L. miałby nie partycypować w kosztach opieki przedszkolnej zwłaszcza że ojciec opieki nad synem osobiście prawie wcale nie sprawuje.

Należy mieć również na uwadze, iż ojciec małoletniego osiąga niemal dwukrotnie wyższe wynagrodzenie niż matka, oraz że pozwany w zasadzie nie realizuje swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez sprawowanie osobistej opieki nad synem, widuje się z nim sporadycznie, co dodatkowo uzasadnia obciążenie ojca większą częścią kosztów

utrzymania małoletniego syna, gdyż to matka sprawuje opiekę nad W. L. i poprzez osobiste starania realizuje też częściowo swój obowiązek alimentacyjny względem syna.

Sąd obciążył kosztami pozwanego J. L., albowiem strona powodowa dochodząca roszczeń alimentacyjnych jest ustawowo zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem z uwagi na powyższe pozwany obciążony został kwotą 300 zł stanowiącą 5% wartości przedmiotu sporu (500 zł x 12 x 5%). Ponadto na podstawie § 6 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądził od pozwanego na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt. 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.